

תת"ע 7167/06/15 - מדינת ישראל נגד עמיר טולדנו

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7167-06-15 מדינת ישראל נ' עמיר טולדנו
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמיר טולדנו

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור. המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, הנאשם הגישה בקשה להישפט, כפר בביצוע העבירה וביום 8.6 שמעתי ראיות הצדדים.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, שקלתי את טענות הצדדים ושבתי ועיינתי בחומר שהוגש, השתכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל השכנוע כנדרש במשפט פלילי להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

עד התביעה השוטר קורין, תיאר בדוח שערך כי עמד בצומת והמתין להתחלפות האור הכיוון נסיעתו, כאשר הבחין ברכבו של הנאשם אשר הגיע משמאלו ונכנס לצומת בניגוד לאור ברמזור. השוטר הסביר כיצד ניתן לראות את הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם ממקום עמידתו. הנאשם הסתפק בשאלה אחת לשוטר בחקירה נגדית, ולא הצליח לערער את אמינותו.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו, ובין גרסאותיהם נפלו סתירות אשר לדעתי אינן מאפשרות קבלתן.

כך הנאשם סיפר כי הגיע בנסיעה רצופה - הבחין באור ירוק ברמזור ממרחק של כ- 50 מ' ובהיותו בתוך הצומת התעכב בגלל האטה של משאית שנסעה לפניו. הנאשם העריך שמדובר בהחלפת הילוך של נהג המשאית שגרמה לעיכוב. הנאשם טען כי בעת שהיה "תקוע" מאחורי המשאית התחלף האור ברמזור לכתום.

לעומתו, אשתו טענה כי רכבם עמד ברמזור אדום מאחורי המשאית והחל בנסיעה לאחר שאור זה התחלף לירוק. עדת ההגנה שללה דברי הנאשם כי המשאית נתקעה או האטה וסיפרה כי "היא נסעה רגיל, לא נתקעה", ולשאלת ב"כ

המאשימה האם מדובר היה בנסיעה אטית השיבה "נסיעה רגילה".

סבורני כי מדובר בסתירות שמלמדות על כך שמדובר בעדויות מגמתיות לצרכי ההליך המשפטי, ולא בעדויות מהימנות בדבר זכרונם של העדים מהאירוע.

מעבר לכך, הנאשם אישר בעדותו בפניי את תגובתו הראשונית כפי שנרשמה בידי השוטר "הייתי אחרי המשאית, מגיע לי כל מה שתיתן", תגובה המעידה על כך שהמבקש מאשר את ביצוע העבירה וטוען ככל הנראה לחוסר תשומת לב או להסתרת הרמזור עקב נסיעה מאחורי המשאית.

טענה נוספת בפי הנאשם הייתה כי במקום נכח שוטר נוסף שלא ראה את העבירה. לא ראיתי בעובדה זו כדי להצדיק זיכוי הנאשם. אין מדובר בעד שלא הובא בידי המאשימה בלא הסבר, אלא בעד שכבר במקום האירוע מסר לנאשם ואשתו כי לא הבחין באירוע. המדובר באירוע קצר ביותר של הכניסה לצומת, כאשר על השוטר להבחין באור ברמזור באותו רגע ממש. שני השוטרים לא היו "במארב" כשהם מרוכזים ברמזור וצופים על הצומת, אלא בנסיעה רגילה, כך שהעובדה ששוטר אחד שם לב לעבירה ואחר לא, הינה סבירה ואין בה כדי לפגוע בתשתית הראייתית מטעם המאשימה.

לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

ניתנה היום, 7 ביולי 2016, במעמד ב"כ המאשימה בלבד.

גזר דין

כאמור לעיל, המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, אשר בצידה קנס בסך 1,000 ₪.

עם זאת, על פי ההלכה כפי שהובהר לנאשם בטרם פתיחת המשפט ובהתאם לפסיקה, מרגע שביקש הנאשם להישפט בגין העבירה קנס זה אינו רלוונטי עוד והעונש ייקבע לפי שיקול דעתי, כלל הנסיבות לרבות עברו של הנאשם (ראו לדוגמא עפ"ת 17669-04-12 **גולן טמזורטי נ' נדינת ישראל**).

בהתאם להלכה זו כבר נגזר על אדם עונש של קנס בסך 5,000 ₪ בגין שלוש דוחות חנייה אשר הקנס המקורי בצידם היה 100 ₪ בלבד (עפ"א 22223-08-14 **חגי יונגר נ' מדינת ישראל**) ואף הוטלה פסילה על תנאי או פסילה בפועל של רשיון הנהיגה, על נהגים שעשו שימוש בטלפון בעת נהיגה וראו לדוגמא אחת מני רבות עפת 5057-11-08 **יצחק פריזאת נ' מדינת ישראל**.

הנאשם בחר שלא להתייצב לדיון היום, ולפיכך אגזור דינו שלא בנוכחותו.

בנסיבות, אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,800 ש"ח או 8 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם עד יום 31.8.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, 7 ביולי 07 יולי 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד עמאר בלבד.

חתימה